కాలక్షేపం కథలు

మేడ మస్తాన్ రెడ్డి

పుస్తకం పేరు : **కాలక్షేపం కథలు**

ప్రథమ ముద్రణ : సెప్టెంబర్ 2014

ప్రతులు : 1000

వెల : **₹ 100/-**

ముఖచిత్రం : శ్రీ బాలి

కవర్ డిజైన్ : ఎన్. రాజు

ప్రతులకు : **మేడా మస్తాన్ రెడ్డి**
201, సత్యం ఎన్‌క్లేవ్, లక్ష్మీ నగర్,
శివాజీ పార్క్ రోడ్, విశాఖపట్నం-530017.
మొబైల్ : 9441344365, 9676040165
ఫోన్ : 0891-2720219

ప్రచురణ : క్రియేటివ్ కామెడీ క్లబ్
విశాఖపట్నం

ముద్రణ : శ్రీ వాణి ప్రింటర్స్, విశాఖపట్నం
ఫోన్ : 9849188545, 0891-6641278

అభినందనలతో...

డా. ఎం. గోపాలకృష్ణ

ప్రముఖ హోమియో వైద్యులు

సెల్లు : 94409 76854

ఇల్లు : 0891-2557439

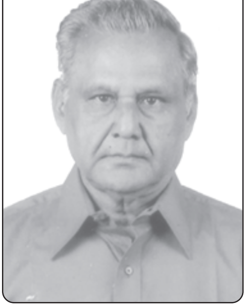

విషయ సూచిక

కథ		పేజీ
ఎదురు దెబ్బ	....	7
సుభాషితం	....	13
అనుభవానికి ఇటూ అటూ	....	17
ఇది కూడా కథే	....	23
పరిమళించిన మానవత్వం	....	30
ప్రయాణం	....	37
'చుట్ట'రికం	....	44
ఒడ్డున పడిన చేప	....	51
కనుగొంటి కనుగొంటీ	....	57
చిలకమ్మ చెప్పింది	....	63
పెళ్లికూతురు మారింది	....	67
నాన్న మనసు	....	73
కేశ(అ)వర్ధనీయం	....	77
భక్తవత్సలం	....	84
పరామర్శ	....	89
ముళ్ల గులాబి	....	95
'రమ్ము' దాసు	....	100
ఆనందం...!	....	104
మండోదరి కోరిక	....	110
ఆపద మొక్కులవాడు	....	116
హిం(ఆం)దోళ రాగం	....	119
అ'బాసు'పాలు	....	123
అతడు	....	129
దైవం మానుషరూపేణ	....	132
సంస్కారం	....	137
ఔను! కథ అడ్డం తిరగలేదు	....	140
శేష ప్రశ్న	....	145
అ(త్త)మ్మ తప్పిపోయింది	....	148
నిష్కృతి	....	154
మూగ ఋణం	....	157

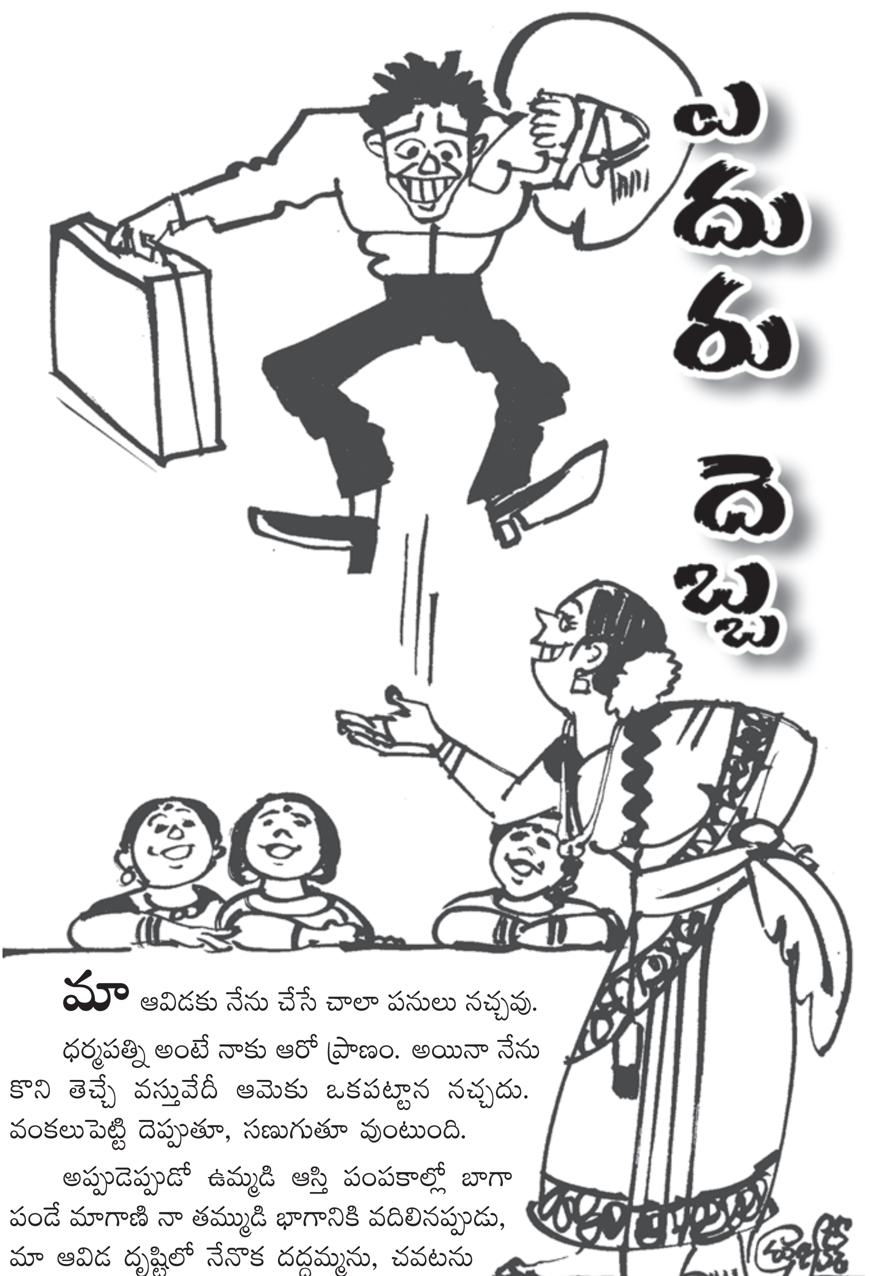

ఎదురు దెబ్బ

మా ఆవిడకు నేను చేసే చాలా పనులు నచ్చవు.

ధర్మపత్ని అంటే నాకు ఆరో ప్రాణం. అయినా నేను కొని తెచ్చే వస్తువేదీ ఆమెకు ఒకపట్టాన నచ్చదు. వంకలుపెట్టి దెప్పుతూ, సణుగుతూ వుంటుంది.

అప్పుడెప్పుడో ఉమ్మడి ఆస్తి పంపకాల్లో బాగా పండే మాగాణి నా తమ్ముడి భాగానికి వదిలినప్పుడు, మా ఆవిడ దృష్టిలో నేనొక దద్దమ్మను, చవటను అయ్యాను. అప్పుడు మా ఆవిడకు నాపై

అవతరించిన ఈ చులకన భావాలు క్రమేణా నా అసమర్థత, చేతకానితనంగా ఆమెలో స్థిర అభిప్రాయా లుగా నిలిచిపోయాయి దీన్ని నా మంచి తనంగా నన్ను నేను సమర్థించు కుంటాను. ఆ తరువాత ఉత్తరంవైపు ఖాళీ స్థలం ఉన్న మండువా లోగిలి ఇల్లు నా చెల్లెలికి కట్నంకింద ఇచ్చినపుడు, నేనెందుకూ పనికి రానివాడినని, బతకనేర్చిన వాడ్ని ఎంతమాత్రం కాదన్న మరో అభి ప్రాయం ఆమె మనసులో పచ్చబొట్టు వేసినట్లు స్థిరపడి పోయింది.

నాకు లోకజ్ఞానం అసలు లేదని, లౌక్యం తెలీదని తను బాగా ఇష్ట పడే అమ్మలక్కల వద్ద బల్ల గుద్ది చెబుతుంది. వాళ్లు ముఖస్తుతికి ఇష్టపడుతున్నట్లు నటిస్తు న్నారని, మా ఆవిడంటే ఆ అమ్మ లక్కలకు ఎంత మాత్రం ఇష్టం లేదని మా ఆవిడ తెలుసు కునేందుకు ఆమెకు ఈ జన్మ సరిపోక పోవచ్చు. సోషియాలజీ చదివిన సంఘజీవిని గనుక ఆమె మాటలు వినీ విననట్టు సర్దుకుపోతున్నాను.

పెళ్లయిన కొత్తలో ఆమె సణుగుడికి కోపం, విసుగు వచ్చేవి. తరువాత వేమనగారి 'తినగ తినగ వేము....' సూక్తిలాగ అవి తీయగా మారకపోయినా నాలోనే వాటిని సహించే శక్తి పెరిగిపోయింది.

లేతగా నవనవలాడుతూ మెరిసిపోయే కూరగాయలు నేను తెస్తే, అవి ఆమె దృష్టిలో పుచ్చువి, ముదిరిపోయినవి, ఎండినవి, కుళ్లినవి, తూకం తక్కువవి అవుతాయి.

ఇరుగుపొరుగు అన్నయ్యలు తెచ్చినవి (తోడబుట్టివాళ్లు ఇందుకు మినహాయింపు) అద్భుతంగా వున్నాయంటూ మెచ్చుకుంటూ మాటల పిడుగుల వర్షం కురిపిస్తుంది.

కేవలం నేను కూరగాయలు తెచ్చిన రోజు కూడా గతంలో నేను చేసిన ఘన కార్యాలను గుర్తు తెచ్చుకుని మరీ మాటల తూటాలు విసురుతుంది.

❖ ❖ ❖

ఒక రోజు ఉదయాన్నే మార్కెట్‌కి వెళ్లి కూరగాయలు తెచ్చాను.

హాల్లో సంచి కింద దించి కుర్చీలో కూర్చున్నాను.

మా ఆవిడ సంచిలోని సామాన్లను బయటపెట్టి....

"ఇంతలా పండిన టమోటాలు తెచ్చి తగలేస్తే ఎన్నాళ్లు నిలువ వుండి చస్తాయని?"

"ఇవి అరటికాయలా? పిందెలా? ఇలాంటి కాయలు మోసుకొస్తే ఈరోజు కూర నా తలకాయ పెట్టి వండనా?"

"కిరాణాకొట్టువాడు వెచ్చాలు ఏవి ఇస్తే అవి తగుదునమ్మా అంటూ మోసుకు రావడమేనా? మొన్ననేగా కళ్లజోడు మార్చారు. కళ్లుపెట్టి చూసుకోవడం తెలీదా?"

ఆరోజు ఆమెకు చీర కొనడాన్ని వాయిదావేసి కళ్లజోడు కొత్తది కొను క్కున్నాను. కనుక ఆ సంఘటన మా పెళ్లిరోజు, ఆమె పుట్టినరోజులాగే చిర స్థాయిగా ఆమె మదిలో నిలిచిపోయింది.

"మొన్నటికి మొన్న మన బడుద్దాయి లకు రెండు జేబురుమాళ్లు తెమ్మంటే పదిరూపాయలు షాపువాడి ముఖాన కొట్టి

తగలేశారు! అలాంటివే సావిత్రమ్మ వదిన ఏడు రూపాయిలకే తెచ్చి యేడ్చింది! నేనా ఈ మాయదారి కీళ్లనొప్పులతో మార్కెట్‌కి ఆఘోరించలేను. ఈ పిల్లలా త్వరగా ఎదిగి నా చేతికంది తగలడరు! మీతో ఎన్నాళ్లిలా వేగి చావాలని రాసిపెట్టాడో ఆ భగవంతుడు" అంటూ ముక్కు చీది, కొంగుతో కళ్లు ఒత్తుకుని కూరగాయల సంచి వంటింట్లోకి ఈడ్చుకుపోయింది.

❖ ❖ ❖

ఆరోజు ఆఫీస్ నుంచి ఇంటికొచ్చేటప్పటికి ఇంటి వాతావరణంలో మార్పు కనిపించింది. పిల్లలిద్దరూ ఇల్లు పీకి పందిరేసే ప్రయత్నంలో వున్నారు. అంటే అర్ధాంగి ఇంట్లో లేదన్నమాట.

"అమ్మ ఎక్కడరా?" అడిగాను.

"మేడమీది ఆంటీ వాళ్లింట్లో వుంది" తమ ప్రయత్నానికి నారాక భంగం కలిగించినందుకు చిరాకుపడుతూ, తండ్రిని కాబట్టి భయం నటిస్తూ ఇద్దరూ ముక్తకంఠంతో బదులిచ్చారు.

మేడమీది పోర్షన్‌లోనా! కీళ్లనొప్పులు ఇంత సడన్‌గా ఎలా తగ్గిపోయాయో తెలుసుకోవాలనిపించింది. పై పోర్షన్‌వైపు నడిచాను. వాళ్లింట్లో ఏదో పండగ జరుగుతున్నట్లుంది. హాల్లో ఆడవాళ్లంతా కిక్కిరిసి ఉన్నారు. వారి మధ్యకు పోవడం మర్యాదకాదని వెనుదిరగబోయాను. ఆడవాళ్ల చూపుల ముందు 'ఎక్స్‌రే'లు ఎందుకు పనికొస్తాయ్?

నేను మా ఆవిడ కంట్లో పడ్డాను. కళ్లతోనే పిలిచింది లోనికి రమ్మని. పండుగ కాదు అక్కడ జరుగుతున్నది 'వస్త్ర ప్రదర్శన'.

పై పోర్షన్‌లో ఉండే మలయాళీ ఆయన ఆఫీసు పనిమీద కలకత్తా వెళ్లి వాళ్లావిడకు చీర, కొడుక్కి టీ షర్ట్స్, కూతురికి మిడ్డీలు, పంజాబీ డ్రస్సులు చాలా తక్కువ ధరకు తెచ్చాడట. ఆయన భార్య వాళ్లింట్లో వస్త్ర ప్రదర్శన నిర్వహించింది. మా కాలనీలోని ఆడవాళ్లందరూ అక్కడున్నారు. అయిష్టంగా నేనూ వాటిని చూసి, మెచ్చుకుని ఇంట్లో కొచ్చాను.

మా ఆవిడ ఇంట్లోకి వస్తూనే నామీద విరుచుకుపడింది.

"పుట్టుకతో ఎవరూ గొప్పవాళ్లు కాదు! ఒకరిని చూసి ఒకరు నేర్చుకోవాలి. ఆఫీస్ పనిమీద మీరూ ఊళ్లేలుతుంటారు. నాకుగాని, పిల్లలకుగాని ఎప్పుడైనా ఒక్క రిబ్బను ముక్క తెచ్చారా? ఎంతసేపూ ఆఫీస్ పని సక్రమంగా చేసుకొచ్చానా లేదా అన్న ధ్యాసే తప్పితే. ఆ మలయాళీ ఆయన్ను చూడండీ, కనీసం ఇకనైనా నేర్చుకోండి. ఇక్కడ వేలకు వేలు పోసినా అన్ని బట్టలు రావు. అన్నీ కలిసి వెయ్యిరూపాయల లోపేనట!.... దేనికైనా రాసిపెట్టి ఉండాల్లెండీ" అంటూ కాళ్లూ, చేతులూ తిప్పుతూ విన్యాసాలు చేసింది. చివరకు కలకత్తా వెళ్లి రావడమంటే కాలిఫోర్నియా వెళ్లి రావడమంత కష్టమని తేల్చిపారేసింది.

ఆమె అథారిటీకీ, వాగ్ధాటికీ వణికిపోయాను. వారంరోజులు వా(చి)పోయాను.

❖ ❖ ❖

రోజూ ఆఫీసుకెళుతున్నప్పుడు ఇరుగు పొరుగు ఆడాళ్లు నన్ను చూస్తున్న తీరులో నాకు తేడా కనిపిస్తోంది. నాపట్ల వారికి

గౌరవభావం తగ్గినట్లు 'పాపం! ఎలా బతుకుతాడో?' అని జాలిగా చూస్తున్నట్టు ఇలా రోజుకొక కొత్త భావం వాళ్ల చూపుల్లో కనబడుతోంది. లోలోపల ఎంతో బాధగా వున్నా మా ఆవిడ చూపులముందు ఇవో లెక్కా అనుకుంటూ పట్టించుకోవడం మానేశాను.

❖ ❖ ❖

ఆరోజు ఆఫీస్‌లోకెళ్లి సీట్లో కూర్చో బోతుంటే....

"నీకోసం ఆఫీసరు ఇప్పటికే రెండు సార్లు ప్యూన్‌చేత కబురుపెట్టాడు" అన్నాడు పక్క సీట్లో కొలీగ్.

మా ఇంట్లో మా ఆవిడకు తప్ప ఆఫీస్‌లో అందరికీ నేనంటే అపారమైన గౌరవం. ఆఫీస్ వర్క్ విషయంలో నా తెలివితేటలు, మచ్చలేని నా యాన్యువల్ కండక్ట్ రిపోర్టులు అందుకు కారణాలు.

అందుకే ఆఫీసర్ పిలుస్తున్నారంటే మా ఆఫీస్‌లో కొందరిలాగా 'ఏం కొంప మునుగుతుందిరా బాబూ!' అంటూ నేనె ప్పుడూ భయపడను. ఆఫీసర్ సైతం తెలివిగా తన అసమర్థతను బయటపెట్టకుండా అతను చేయాల్సిన పనులు నాచేత చేయించుకున్న రోజులున్నాయి.

సీట్లో కూర్చోకుండానే తిన్నగా ఆఫీసర్ కేబిన్‌లోకి నడిచాను.

"గుడ్ మార్నింగ్ సర్!"

"రావోయ్ మూర్తీ! నీకోసమే చూస్తు న్నాను. ఒక ముఖ్యమైన పని చెసిపెట్టా లోయ్!" అన్నారు టేబుల్ సొరుగులోంచి నాలుగైదు ఫైళ్లు తీస్తూ.

అటువంటి ప్రశ్నలకు నా నుండి మౌనమే సమాధానం, సంపూర్ణ అంగీకా రంలా.

"ఈ ఫైల్స్ తీసుకుని నువ్వు అర్జంటుగా కలకత్తా వెళ్లి మన సి.ఇ. గార్కి విషయం వివరించి సంతకాలు చేయించుకు రావా లోయ్!" అన్నారు.

'వెదుకుతున్న తీగ కాలికి తగలడం', 'రోగి కోరిన మందే డాక్టర్ ఇవ్వడం....' వంటి ఉదాహరణలన్నీ వరుసగా గుర్తు కొచ్చేశాయి నాకు.

నా ప్రతిభ వీరలెవెల్లో అటు ఇంట్లోను, ఇటు ఆఫీస్‌లోనూ ప్రదర్శించే చక్కటి అవకాశం దొరికిందనుకున్నాను.

❖ ❖ ❖

ఆఫీస్ పని ముగిసిన తరువాత కలకత్తాలోని 'ధర్మతల' సెంటర్లో వచ్చీరాని బెంగాలీ భాషలో వాళ్లు చెప్పిన ధరకు సగానికి బేరమాడి, షాపువాళ్లను బ్రతిమాలి మా ఆవిడకు ఒక చీర, బాబుకి టీ షర్ట్, పాపకు పంజాబీ డ్రస్సులతో పాటు అందరికీ, ఉపయోగపడే ఒక టర్కిష్ టవల్ కొన్నాను. నాకోసం బట్టలు కొనుక్కోవాలంటే మా ఆవిడ అనుమతి కావాలి. కనుక ఏం కొనుక్కోలేదు.

ఇంటికొచ్చి నేను కొన్నవాటి ధర మళ్లీ సగానికి తగ్గించి చెప్పాను. అన్ని బట్టలు కొన్నందుకు టవల్ 'ఫ్రీ గిఫ్ట్'గా వచ్చిం దన్నాను.

శ్రీమతి ముందు కాలరెగరేసి ఆఫీసు

కెళ్ళిపోయాను.

సాయంత్రం నేను ఆఫీస్ నుండి ఇంటి కొచ్చేటప్పటికి మా ఇంట్లో మహిళామండలి సమావేశం జరుగుతోంది. నా శ్రీమతి కీళ్లనొప్పులు ఎక్కువై రాగాలుతీసి అందర్నీ రప్పించలేదుకదా అని అనుమానపడుతూ లోపలికెళ్లాను. లోపలి వాతావరణం నేను ఊహించినదానికి భిన్నంగా వుంది. గతంలో మలయాళీ ఆయన ఇంట్లో జరిగిన 'వస్త్ర ప్రదర్శన' మా ఇంట్లో జరుగుతోంది. ఆ సమావేశంలో మా ఆవిడ 'బట్టలు కొనుగోలు' అన్న విషయంమీద నాకున్న తెలివితేటల్ని ప్రసంగరూపంలో ప్రశంసిస్తూ అందరికీ వివరిస్తోంది.

ఆ దృశ్యం నాకు కన్నులపండుగగాను, ప్రసంగ పాఠం వీనులవిందుగాను అనిపించి అందర్నీ తప్పించుకుని హాల్లోకి నడిచాను.

నా శ్రీమతి వాళ్లముందు నన్నొక చిన్నసైజు హీరోని చేసేసింది. 'నేను నివురు గప్పిన నిప్పునట! హనుమంతిడిలా నా బలం, తెలివితేటలు, అవసరమొస్తే తప్ప నాకు తెలియవట. మలయాళీ ఆయనకంటే చవగ్గా బట్టలు కొని తేగల తెలివితేటలు, నైపుణ్యమూ ఆమె శిక్షణలోనే నాకు అలవడ్డాయట. శిలనైన నన్ను శిల్పంగా మలచేందుకు ఆమెకు ఇన్నేళ్లు పట్టిందట!" ప్రసంగం కొనసాగుతోంది.

ఆడవాళ్లకు కోపమొచ్చినా, ఆనంద మొచ్చినా వాళ్లు స్పందిచే తీరు మగవాళ్లకు నష్టాన్ని, కష్టాలనే తెస్తుంది. రోజులా ఆఫీస్ నుంచి రాగానే నాకు అందాల్సిన వేడివేడి టిఫినూ, కాఫీ నాకు అందలేదు. జనవరి ఫస్టన ఫ్రెండ్స్‌తో పార్టీ చేసుకుందామని ఆమెకు తెలియకుండా దాచుకున్న అయిదు వందల రూపాయలు బట్టల కొనుగోలులో నష్టపోతే పోయానుగాక, మా ఆవిడ ముందు ధీరుడ్ని, మా కాలనీవాసుల ముందు వీరుడ్నీ అయ్యాను. భార్య పొగడ్తల్లో లభించిన ఆనందంలో అవన్నీ మరచిపోయాను.

❖ ❖ ❖

ఇంట్లో అర్ధాంగి, కాలనీవాసులతో పాటు మా ఆఫీసరూ నా సమర్థతకు మెచ్చుకున్నాడు. సి.ఇ. ఓ పట్టాన సంతకాలు పెట్టే మనిషి కాదు. అవకాశముంటే అడుగడుగునా అభ్యంతరం లేవదీసే మన స్తత్వం. అటువంటి వ్యక్తిచేత సంతకాలు పెట్టించి ఫైళ్లు తెచ్చే సమర్థత నాకొక్కడికే వుందని ఆఫీస్‌లో పొగిడేశారు మా బాస్.

పదిరోజుల్లో మళ్లీ కలకత్తా ప్రయాణం పడింది. ఈసారి కాసిన్ని ఎక్కువ ఫైళ్లు నా చేతిలో పెట్టి ఎలాగైనా సి.ఇ. దగ్గర పని చేయించుకుని రమ్మన్నారు బాస్.

ఆరోజు హౌరా మెయిల్‌లో ప్రయాణా నికి సిద్ధమౌతున్న నా దగ్గరకు చిలిపి చూపులతో, చిరు నవ్వులతో వచ్చింది శ్రీమతి. ఆమెలో నాపట్ల అంత ప్రేమ అంతకుముందెన్నడూ నేను చూడలేదు.

ప్రయాణంలో రాత్రి భోజనానికి పార్శిల్‌తో పాటు ఒక వెయ్యి రూపాయలు నా చేతిలో పెట్టింది.

"ఎందుకూ? పిల్లలకూ నీకూ బట్టలు కొనడానికి నా దగ్గర డబ్బులున్నాయి" అన్నాను.

మొహంమీద చిరునవ్వు చెరగకుండా అలాగే నిలిపి ఒక చిన్న లిస్టు నా చేతికి ఇచ్చింది.

“ఇదేమిటి?” అన్నాను.

“చూడండి! మీకే తెలుస్తుంది” అన్నట్లు నవ్వుతూనే చూసింది.

చిరునవ్వు అంతసేపు సాగదీస్తే అది చిరునవ్వు కాకుండా పోతుందని అపుడు మా ఆవిడకు చెప్పే స్థితిలో లేను.

చీటీ విప్పి అందులోకి చూశాను.

తనకు తెచ్చిన ధరకే మా కాలనీలో కొందరికి బట్టలు తేవాలి (మా ఆవిడంటే ఇష్టపడే అమ్మలక్కలకు). ఆలా నేను తెస్తే నాకు వంద రూపాయల కమీషన్. ఆ వందకు మరో యాభై రూపాయలు కలిపి తనకో మంచి బెంగాలీ కాటన్ చీర తేవాలిట. చీటీలో సారాంశం అది.... గతంలో టవల్ ఫ్రీ గిఫ్ట్‌గా వచ్చిన విషయం తను తెలివిగా ఎవరితోనూ అనలేదట. అంచేత ఈసారి ఫ్రీ గిఫ్ట్‌గా వచ్చే టవల్స్ అన్నీ మనకే వుండిపోతాయంది గునుస్తూ.

పూలు ముళ్లు అవుతాయని... తాడే పామై కరుస్తుందని... ఆనందం వెంటే విషాదం వుంటుందని ఇంకా ఏవేవో నాకు గుర్తొస్తున్నాయి.

ఇరుగుపొరుగు ఆడవాళ్ల ముందు ఉత్తర కుమారుడిలా విజృంభించినందుకు వేయి రూపాయలకు పైనే తిరుక్షవరం అయ్యేటట్టుంది అనుకుంటూ ట్రెయిన్ టైమ్‌కు గంట ముందే ఇంట్లోంచి బయల్దేరాను.

రైల్వే స్టేషన్‌కు కాదు, కాబూలీవాలా దగ్గరకు!

❖ ❖ ❖

ఆఫీసు పని, అర్ధాంగి అప్పజెప్పిన పనులు సక్రమంగానే ముగించుకొచ్చాను కలకత్తా నుంచి. ఇకముందు చచ్చినా, లేదా ట్రాన్స్‌ఫర్ చేసి చంపేసినా కలకత్తా మాత్రం వెళ్లనని మా ఆఫీసర్‌కు ఖచ్చితంగా చెప్పేశాను.

ఇప్పటికీ కలకత్తా పేరు తలచుకుంటే చాలు కాళికాదేవితో పాటు, కాబూలీవాలా, నెలనెలా వడ్డీతో సహా మా ఆవిడకు చెప్పకుండా నేను తీర్చిన అప్పు గుర్తు కొస్తాయి! ఆరోజు నాకు నిద్రాహారాలు కరువౌతాయి. ❖

ఆంధ్రభూమి సచిత్ర వారపత్రిక, 18-1-2001

End of Preview.

Rest of the book can be read @

http://kinige.com/book/Kalakshepam+Kathalu

* * *